

brugt eller har oplevet konkurs. Rækken kan være lang. De er blevet slået ud af kurs og er endt på gaden.

De fleste er ikke hjemløse af egen fri vilje, og fælles for alle er, at det er meget vanskeligt at løse deres problem varigt. Den varige løsning hedder behandlingssteder og bosteder og varige boliger, og det må vi se at få skaffet i Danmark, samt nogle offentligt ansatte, som kan rykke ud, når nogle er i fare for at blive smidt ud af en lejlighed på grund af f.eks. ubesvarede breve til det offentlige.

I Kristeligt Folkeparti ser vi frem til, at alle de mange millioner kroner, som vi har været med til at afsætte til de hjemløse via satspuljen, kommer ud og arbejder for at få skabt varige løsninger for de hjemløse. En indkvarteringsgaranti vil vi bestemt ikke nøjes med.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Men, vil jeg sige til fru Tove Videbæk, det er også derfor, at vi i vores bemærkninger til forslaget har skrevet, at det ikke alene er en indkvarteringsmulighed, der skal være for de hjemløse, men det er også en social indsats. Og vi giver fru Tove Videbæk fuldstændig ret i, at det er altså også nødvendigt.

Men igen, når man spørger en hjemløs: Hvad er det, du først og fremmest ønsker, ja, så er det en bolig, men det er klart, at der skal følge andre ting med, og det er vi også ganske klar over i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er helt enig også med fru Birthe Skaarup i, at det er en social indsats på mange områder, der er nødvendig, og at mange hjemløses højeste ønske er at få en bolig. Men nu er der jo blevet afsat de her mange millioner kroner på satspuljen, og vi vil gerne give det en chance og se, om de nu kommer ud og arbejder og skaber varige løsninger, både indkvarteringsmuligheder, boliger osv., varige løsninger for de hjemløse. Vi vil gerne give det en chance, og så må vi se, hvad der sker.

Tom Behnke (FRI):

Egentlig burde der jo ikke være et problem. Jeg husker for nogle år tilbage, hvor vi fik en ret stor andel af flygtninge fra Bosnien bl.a. Der kunne man i løbet af tre uger sørge for, at de havde tag over hovedet. Man etablerede sim-

pelt hen flygtningelandsbyer rundt omkring i det ganske land, og så havde de et sted at være. Og det var jo flot, en stor indsats, hurtigt, præcist. Hvorfor kan man så ikke gøre det samme, når vi står med et antal hjemløse danskere? Hvorfor kan man så ikke bruge den samme løsningsmodel?

Ja, det vil man ikke. Kommunerne, for så vidt også amterne, vil ikke løse denne her opgave. Grunden til, at det lykkedes på flygtningeområdet, var, at det var staten, der gik ind og lavede det. Så går det nogle gange lidt stærkere.

Derfor er det selvfølgelig besnærende og tillokkende, at når kommunerne og amterne ikke lever op til deres forpligtelse ifølge lovgivningen, når ministeren med det politiske ansvar ikke sikrer, at kommunerne og amterne overholder lovgivningen, ja, så er det jo fristende at stille forslag i Folketinget om, at man så statsligger løsningen af opgaven.

Men jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at sådan må det ikke være. Vi skal fastholde ansvaret ude i kommunerne. Det skal være kommunerne, der har ansvaret for at løse denne opgave. Hvis kommunerne har konkrete problemer, så må vi se på dem. Men så vidt jeg har forstået indtil nu, er der ingen lovgivningsmæssig hindring for, at kommunerne tager sig af det her problem, og derfor er det et spørgsmål om, at kommunerne simpelt hen tager sig sammen og løser den opgave, som de allerede er pålagt.

Så må jeg også sige i forhold til forslaget her, at der er et sted, hvor man er sprunget over, hvor gærdet er lavest. For det, man glemmer at tage højde for, er, at det at være hjemløs ikke bare er at være hjemløs. Det at være hjemløs er mange forskellige ting. Der er mange forskellige slags hjemløse, og hver især har de et behov for at få løst deres boligproblem på en speciel måde.

De, der er gået konkurs med deres forretning og smidt ud af deres bolig, har ingen problemer ved at få anvist en ny bolig, og så kan de flytte ind dér og fortsætte en tilværelse. Mange af dem, som har været længerevarende hjemløse, har ikke problemer med at få anvist en bolig og flytte ind og være dér, måske med en vis portion social og pædagogisk støtte i dagligdagen. Det vil også kunne fungere.

Men der er en tredje gruppe, som ikke bare kan få en lejlighed på 3. sal til højre, og det er desværre en ret stor gruppe. Uanset hvor massiv en støtte og hjælp man yder, vil vedkommende ikke kunne bo 3. sal til højre i en helt al-